

ฉบับพิเศษ หน้า ๖๔

เล่ม ๕๒ ตอนที่ ๔๒ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

พระราชบัญญัติ

เครื่องสำอาง (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๑๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘

เป็นปีที่ ๓๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยเครื่อง
สำอาง

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่
รัฐสภา ดังต่อไปนี้

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๔๒ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
เครื่องสำอาง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๘”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า “ผู้อนุญาต” ใน
มาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๑๗ และ
ให้ใช้ความต่อไปแทน

“ “ผู้อนุญาต” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการ
อาหารและยาหรือผู้ซึ่งเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา
มอบหมาย”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติ
เครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๑๗ และให้ใช้ความต่อไปแทน

“มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการเครื่องสำอางคณะหนึ่ง
ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นประธานกรรมการ
อธิบดีกรมการแพทย์ อธิบดีกรมควบคุมโรคติดต่อ อธิบดีกรม-
วิทยาศาสตร์การแพทย์ อธิบดีกรมอนามัย เลขาธิการคณะ
กรรมการอาหารและยา ผู้แทนกรมวิทยาศาสตร์ ผู้แทนกรม-
ศุลกากร กับผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกินสี่คนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็น
กรรมการ และหัวหน้ากองควบคุมเครื่องสำอาง เป็นกรรมการ
และเลขานุการ”

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๔๒ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๑๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๗ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ค้นบันทึกรายละเอียดแห่งการค้น และบัญชีรายละเอียดสิ่งของที่ค้น ยึดหรืออายัด

บันทึกการค้นและบัญชีดังกล่าวในวรรคหนึ่งให้อ่านให้ผู้ครอบครองสถานที่หรือยานพาหนะ บุคคลที่ทำงานในสถานที่หรือยานพาหนะนั้น หรือพยานฟัง แล้วแต่กรณี และให้บุคคลดังกล่าวนั้นลงลายมือชื่อรับรองไว้ ถ้าไม่ยอมลงลายมือชื่อรับรองให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ค้นบันทึกไว้ และให้ส่งบันทึกบัญชี และสิ่งของที่ยึดได้ไปยังสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข โดยรีบด่วน”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๑๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๘ เมื่อปรากฏว่าเครื่องสำอางใดที่ผลิตเพื่อขาย นำเข้าเพื่อขาย หรือขาย มีลักษณะตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๘ หรือมาตรา ๓๐ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจยึด หรือเรียกเก็บเครื่องสำอางนั้นได้ ถ้าเจ้าของหรือผู้ครอบครองมิได้โต้แย้งและขอรับคืนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ยึดหรือส่งมอบให้เครื่องสำอางนั้นตกเป็นของสำนักงานคณะกรรมการอาหาร

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๔๒ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

และยา กระทรวงสาธารณสุข เพื่อจัดการตามที่เห็นสมควร
ภายในหนึ่งปี”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติ
เครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๑๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๖ บรรดาความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียว ให้
เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา หรือผู้ซึ่งเลขาธิการคณะ-
กรรมการอาหารและยามอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

สัญญา ธรรมศักดิ์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ
เนื่องจากได้มีพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับ
ที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๗
แบ่งส่วนราชการกระทรวงสาธารณสุขใหม่ ทำให้บทบัญญัติบางมาตรา
ในพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๑๗ ไม่สอดคล้องกับอำนาจ
หน้าที่ของส่วนราชการในกระทรวงสาธารณสุขที่ได้มีการปรับปรุงใหม่
ในการนี้สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๑๗
บางมาตราเพื่อให้สอดคล้องกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้